

BARBU, GHEORGHE I.

Preot militar

N. 30 mai 1903, com. Coșovenii de Sus, jud. Dolj - m. 23 nov. 1976, Craiova

A absolvit Seminarul *Sf. Nicolae* din Râmnicul Vâlcea, Facultatea de Teologie din București ca șef de promoție (1931).

A fost diacon III al Episcopiei de Râmnic; profesor la școala copiilor de trupă; confesor al Garnizoanei Craiova (1931-1938); paroh al Bisericii Catedrale *Sf. Dumitru* (numit la 15 oct. 1933); preot militar în armata română (1939-1945). În cadrul Garnizoanei București a fost confesorul Regimentului de Gardă

(1940-1947), calitate ce i-a permis să devină duhovnicul regelui Mihai și al mareșalului Antonescu; profesor de muzică la Liceul *Frații Buzești*; solist la Ansamblul artistic *Nicolae Bălcescu* din Craiova.

A luptat pe frontul de răsărit, având un rol major în ridicarea unor mausoleee; a participat la luptele pentru eliberarea Ardealului de Nord precum și în Ungaria și Cehoslovacia, fiind trecut în rezervă la 1 sept. 1947. A fost decorat cu Ordinul *Crucea Regina Maria* clasa a II -a, precum și alte ordine și medalii.

Învinuit că a participat la Campania din Est a fost arestat (aprilie 1950) și condamnat, executând detenția la Cernavodă, la construirea Canalului Dunăre - Marea Neagră, a fost mutat , apoi, la colonia de muncă Bragadiru, la construirea Hidrocentralei de la Bicaz și a termocentralei de la Onești.